

In the Space of Not Many Years

By Elder David A. Bednar
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Sulod Lamang sa Dili Daghan nga Katuigan

Ni Elder David A. Bednar
Sa Korum sa Napulog Duha ka Apostoles

October 2024 general conference

If we are not faithful and obedient, we can transform the God-given blessing of prosperity into a prideful curse that diverts and distracts us.

My beloved brothers and sisters, sitting on the stand today, I have watched this Conference Center fill up three times, for the first time since COVID. You are devoted disciples of Jesus Christ who are eager to learn. I commend you for your faithfulness. And I love you.

Ezra Taft Benson served as the President of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints from November 1985 until May 1994. I was 33 years old when President Benson became the President of the Church and 42 when he passed away. And his teachings and testimony influenced me in profound and powerful ways.

One of the hallmarks of President Benson's ministry was his focus upon the purpose and importance of the Book of Mormon. He emphasized repeatedly that "the Book of Mormon is the keystone of our religion—the keystone of our testimony, the keystone of our doctrine, and the keystone in the witness of our Lord and Savior." He also often emphasized teachings and warnings about the sin of pride found in this latter-day testament of Jesus Christ.

A particular teaching by President Benson greatly impacted me and continues to influence

Kon kita dili magmatinud-anon ug magmasulundon, kita makausab sa hinatag sa Dios nga panalangin sa kauswagan ngadto sa mapagarbohon nga tunglo nga mopatipas ug mobalda nato.

Akong minahal nga kaigsoonan, naglingkod sa atubangan karon, nagtan-aw ko niining Conference Center nga napuno og ka tulo pil-on, sulod sa unang higayon sukad sa COVID. Mapahinungoron kamo nga mga disipulo ni Jesukristo kinsa matinguhaon nga makat-on. Gidayeg ko kamo sa inyong pagkamatitud-anon. Ug gi-higugma ko kamo.

Si Ezra Taft Benson miserbisyo isip Presidente sa Ang Simbahan ni Jesukristo sa mga Santos sa Ulahing mga Adlaw gikan niadtong Nobiyembre 1985 hangtod Mayo 1994. Ako 33 anyos sa dihang si Presidente Benson nahimong Presidente sa Simbahan ug 42 anyos sa dihang namatay siya. Ug ang iyang mga pagtulun-an ug pagpamatuod nakaimpluwensya nako sa tulukibon ug sa gamhanang mga paagi.

Usa sa mga talagsaong bahin sa pangalagad ni Presidente Benson mao ang iyang pagtutok sa katuyoan ug kaimportante sa Basahon ni Mormon. Balikbalik niyang gihatagan og gibug-aton nga "ang Basahon ni Mormon mao ang sukaranang bato sa atong tinuohan—ang sukaranang bato sa atong pagpamatuod, ang sukaranang bato sa atong doktrina, ug ang sukaranang bato sa pagpamatuod sa atong Ginoo ug Manluluwas." Kanunay usab niyang gihatagan og gibug-aton ang mga pagtulun-an ug mga pasidaan mahitungod sa sala sa garbo nga makita niining ulahing mga adlaw nga tugon ni Jesukristo.

Ang usa ka partikular nga pagtulun-an ni Presidente Benson dako kaayo og epekto nako ug

my study of the Book of Mormon. He said:

“The Book of Mormon ... was written for our day. The Nephites never had the book; neither did the Lamanites of ancient times. It was meant for us. Mormon wrote near the end of the Nephite civilization. Under the inspiration of God, who sees all things from the beginning, [Mormon] abridged centuries of records, choosing the stories, speeches, and events that would be most helpful to us.”

President Benson continued: “Each of the major writers of the Book of Mormon testified that he wrote for future generations. ... If they saw our day, and chose those things which would be of greatest worth to us, is not that how we should study the Book of Mormon? We should constantly ask ourselves, ‘Why did the Lord inspire Mormon ... to include [this account] in his record? What lesson can I learn from [this admonition] to help me live in this day and age?’”

President Benson’s statements help us to understand that the Book of Mormon is not primarily a historical record that looks to the past. Rather, this volume of scripture looks to the future and contains important principles, warnings, and lessons intended for the circumstances and challenges of our day. Hence, the Book of Mormon is a book about our future and the times in which we do now and will yet live.

I pray for the assistance of the Holy Ghost as we now consider relevant lessons for us today from the book of Helaman in the Book of Mormon.

The Nephites and the Lamanites

The record of Helaman and his sons describes a people who were anticipating the birth of Jesus Christ. The half century recounted in the scriptural record highlights the conversion and righteousness of the Lamanites and the wicked-

nagpadayon sa pag-impluwensya sa akong pagtuon sa Basahon ni Mormon. Miingon siya:

“Ang Basahon ni Mormon ... gisulat alang sa atong panahon. Ang mga Nephita wala gayod niini nga basahon; ni ang mga Lamanita sa karaang mga panahon. Kini gitagana alang kana-to. Si Mormon misulat sa hapit na sa pagtapos sa sibilisasyon sa Nephita. Ubos sa inspirasyon sa Dios, kinsa nakakita sa tanang butang gikan sa sinugdanan, gipamubo [ni Mormon] ang mga rekord sa daghang mga siglo, nagpili sa mga istorya, mga pagpamulong, ug mga panghitabo nga makatabang kaayo kanato.”

Si Presidente Benson mipadayon: “Ang matag mahinungdanong mga tigsulat sa Basahon ni Mormon nagpamatuod nga siya misulat alang sa umaabot nga mga henerasyon. ... Kon ilang nakita ang atong panahon, ug mipili niadtong mga butang nga labing bililhon kaayo alang kanato, dili ba ingon niana kon unsaon nato ang atong pagtuon sa Basahon ni Mormon? Kina-hanglan nga kanunay natong pangutan-on ang atong kaugalingon, ‘Ngano man nga ang Ginoo nagdasig ni Mormon ... sa paglakip [niini nga asoy] sa iyang rekord? Unsa nga leksiyon ang akong makat-onan gikan [niini nga pag-awhag] nga makatabang kanako sa pagpakabuhi niining panahona?’”

Ang mga pamahayag ni Presidente Benson makatabang nato nga masabtan nga ang Basahon ni Mormon dili lamang usa ka makasaysayanon nga rekord nga mahinungdanon sa nangagi. Hinuon, kini nga libro sa kasulatan mahinungdanon sa umaabot ug naglangkob sa importante nga mga baroganan, mga pasidaan, ug mga leksiyon nga gituyo alang sa mga kahimtang ug mga hagit sa atong panahon karon. Busa, ang Basahon ni Mormon mao ang usa ka basahon mahitungod sa atong umaabot ug sa mga panahon nga kita nagpakabuhi karon ug sa pagpakabuhi sa umaabot.

Nag-ampo ko alang sa tabang sa Espiritu Santo samtang maghunahuna kita karon sa mahinungdanong mga leksiyon alang nato karon gikan sa basahon ni Helaman sa Basahon ni Mormon.

Ang mga Nephita ug mga Lamanita

Ang rekord ni Helaman ug sa iyang mga anak nga lalaki naghulagway og usa ka katawhan nga nagpaabot sa pagkatawo ni Jesukristo. Ang tunga sa siglo nga giasoy sa rekord sa kasulatan naghatag og gibug-aton sa pagkakabig ug pagka-

ness, apostasy, and abominations of the Nephites.

A series of comparisons and contrasts between the Nephites and Lamanites from this ancient record are most instructive for us today.

“The Lamanites had become, the more part of them, a righteous people, insomuch that their righteousness did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.

“[And] there were many of the Nephites who had become hardened and impenitent and grossly wicked, insomuch that they did reject the word of God and all the preaching and prophesying which did come among them.”

“And thus we see that the Nephites did begin to dwindle in unbelief, and grow in wickedness and abominations, while the Lamanites began to grow exceedingly in the knowledge of their God; yea, they did begin to keep his statutes and commandments, and to walk in truth and uprightness before him.

“And thus we see that the Spirit of the Lord began to withdraw from the Nephites, because of the wickedness and the hardness of their hearts.

“And thus we see that the Lord began to pour out his Spirit upon the Lamanites, because of their easiness and willingness to believe in his words.”

Perhaps the most stunning and sobering aspect of this decline into apostasy by the Nephites is the fact that “all these iniquities did come unto them in the space of not many years.”

The Nephites Turned Away from God

How could a once-righteous people become hardened and wicked in such a short period of time? How could people so quickly forget the God who had blessed them so abundantly?

In a powerful and profound way, the negative example of the Nephites is instructive for us today.

“Pride ... began to enter ... into the hearts of the people who professed to belong to the church

matarong sa mga Lamanita ug sa pagkadaotan, apostasiya, ug pagkasalawayon sa mga Nephita.

Usa ka sunod-sunod nga pagkomparar ug pagtandi tali sa mga Nephita ug sa mga Lamanita gikan niining karaan nga rekord mao ang labing makahatag og pagtulun-an alang nato karon.

“Ang mga Lamanita, ang mas daghang bahin kanila, nahimo nga matarong nga katawhan, nga niana ang ilang pagkamatarong milabaw pa sa mga Nephita, tungod sa kalig-on ug kahugot sa ilang pagtuo.

“[Ug] dihay daghan nga Nephita ang nahi-mong gahi ug dili mahinulsolon ug hilabihan ang pagkadaotan, nga ilang gisalikway ang pulong sa Dios ug tanan nga pagsangyaw ug pagpanagna nga miabot taliwala kanila.”

“Ug sa ingon niana atong makita nga ang mga Nephita misugod sa pagkunhod ngadto sa pagkawalay pagtuo, ug misamot sa pagkadaotan ug pagkasalawayon, samtang ang mga Lamanita misugod sa hilabihan nga pagtubo sa kahibalo sa ilang Dios; oo, sila misugod sa pagsunod sa iyang mga balaod ug mga sugo, ug naglakaw subay sa kamatuoran ug pagkamatarong sa iyang atubangan.

“Ug sa ingon niana atong makita nga ang Espiritu sa Ginoo misugod sa pagbiya gikan sa mga Nephita, tungod sa kadaotan ug katig-a sa ilang mga kasingkasing.

“Ug sa ingon niana atong makita nga ang Ginoo misugod pagbu-bo sa iyang Espiritu diha sa mga Lamanita, tungod sa ilang kadali ug kaandam nga motuo sa iyang mga pulong.”

Tingali ang labing makapahingangha ug makapahinuklog nga aspeto niini nga pagkunhod ngadto sa apostasiya sa mga Nephita mao ang kamatuoran nga “kining tanan nga kadaotan midangat kanila sulod lamang sa dili daghan nga katuigan.”

Ang mga Nephita Mipalayo sa Dios

Sa unsang paagi nga ang kanhi matarong nga katawhan nahimong tig-a ug daotan sulod lamang sa ingon ka mubo nga panahon? Sa unsang paagi nga ang katawhan paspas kaayo nga nakalimot sa Dios nga mipanalangin kanila sa hilabihan ka abunda?

Sa gamhanan ug tulukibon nga paagi, ang negatibong ehemplo sa mga Nephita makahatag og pagtulun-an alang nato karon.

Ang “garbo ... misugod sa pagsulod ... sa mga kasingkasing sa katawhan kinsa nangangkon

of God ... because of their exceedingly great riches and their prosperity in the land.”

“[They] set [their] hearts upon the riches and the vain things of this world” “because of that pride which [they] ... suffered to enter [into their] hearts, which ... lifted [them] up beyond that which is good because of [their] exceedingly great riches!”

Ancient voices from the dust plead with us today to learn this everlasting lesson: prosperity, possessions, and ease constitute a potent mixture that can lead even the righteous to drink the spiritual poison of pride.

Allowing pride to enter into our hearts can cause us to mock that which is sacred; disbelieve in the spirit of prophecy and revelation; trample under our feet the commandments of God; deny the word of God; cast out, mock, and revile against the prophets; and forget the Lord our God and “not desire that the Lord [our] God, who hath created [us], should rule and reign over [us].”

Therefore, if we are not faithful and obedient, we can transform the God-given blessing of prosperity into a prideful curse that diverts and distracts us from eternal truths and vital spiritual priorities. We always must be on guard against a pride-induced and exaggerated sense of self-importance, a misguided evaluation of our own self-sufficiency, and seeking self instead of serving others.

As we pridefully focus upon ourselves, we also are afflicted with spiritual blindness and miss much, most, or perhaps all that is occurring within and around us. We cannot look to and focus upon Jesus Christ as the “mark” if we only see ourselves.

Such spiritual blindness also can cause us to turn out of the way of righteousness, fall away into forbidden paths, and become lost. As we

nga mga sakop sa simbahan sa Dios ... tungod kini sa ilang hilabihan gayod nga kaadunahan ug sa ilang kauswagan sa yuta.”

“Gipahimutang [nila] ang [ilang] mga kasingkasing diha sa mga katigayonan ug sa walay kapuslanang mga butang dinhi sa kalibotan” “tungod nianang garbo nga gitugotan [nila] nga makasulod sa [ilang] mga kasingkasing, nga ... nagbayaw [kanila] nga molabaw nianang unsay maayo tungod sa [ilang] hilabihan ka daghan nga katigayonan!”

Ang kaaran nga mga tingog gikan sa abog nangamuyo nato karon nga makat-on niining mahangtorong leksiyon: kauswagan, mga katigayonan, ug kaharuhay naglangkob og usa ka gamhanang pagkasagol nga moresulta nga bisan ang mga matarong moinom sa espirituhanong hilo nga mao ang garbo.

Ang pagtugot sa garbo nga mosulod sa atong mga kasingkasing mao ang hinungdan nga kita mobiybiay niana nga sagrado; dili na motuo sa espiritu sa panagna ug sa pagpadayag; moyatak-yatak sa mga sugo sa Dios; molimod sa pulong sa Dios; mosalikway, mobiybiay, ug [mopasipala] batok sa mga propeta; ug mahikalimot sa Ginoo nga atong Dios ug “wala magtinguha nga ang Ginoo nga [atong] Dios, kinsa milalang [kanato], kinahanglan nga momando ug mohari ibabaw [kanato].”

Busa, kon kita dili magmatinud-anon ug magmasulundon, kita makausab sa hinatag sa Dios nga panalangin sa kauswagan ngadto sa mapagarbohon nga tunglo nga mopatipas ug mobalda nato gikan sa mahangtorong mga kamatuoran ug mahinungdanong espirituhanong mga prayoridad. Kinahanglang magbantay kita kanunay batok sa makamugna og garbo ug nasobrahan nga pagbati og kaimportante sa kaugalingon, usa ka sayop nga ebalwasyon sa atong kaugalingong kaharuhay, ug kaugalingon ra ang gihunahuna imbes moserbisyo sa uban.

Kon mapagarbohon kita nga nagtutok sa atong mga kaugalingon, natakboyan usab kita og espirituhanong pagkabuta ug daghan ang mataligam-an, kasagaran, o tingali ang tanan nga nahitabo sa sulod ug sa palibot nato. Dili kita makatan-aw ug makatutok kang Jesukristo isip mao ang “tumong” kon nagtan-aw lamang kita sa atong kaugalingon.

Ang ingon nga espirituhanong pagkabuta mahimo usab nga hinungdan nga kita mopalayo sa dalan sa pagkamatarong, mahulog ngadto sa

blindly “turn unto [our] own ways” and follow destructive detours, we are inclined to lean upon our own understanding, boast in our own strength, and depend upon our own wisdom.

Samuel the Lamanite succinctly summarized the turning away from God by the Nephites: “Ye have sought all the days of your lives for that which ye could not obtain; and ye have sought for happiness in doing iniquity, which thing is contrary to the nature of that righteousness which is in our great and Eternal Head.”

The prophet Mormon observed, “The more part of the people [remained] in their pride and wickedness, and the lesser part [walked] more circumspectly before God.”

The Lamanites Turned to God

In the Book of Helaman, the increasing righteousness of the Lamanites provides a stark contrast to the rapid spiritual decline of the Nephites.

The Lamanites turned to God and were brought to a knowledge of the truth by believing the teachings in the holy scriptures and of prophets, exercising faith in the Lord Jesus Christ, repenting of their sins, and experiencing a mighty change of heart.

“Therefore, as many as have come to this, ye know of yourselves are firm and steadfast in the faith, and in the thing wherewith they have been made free.”

“Ye should behold that the more part of [the Lamanites] are in the path of their duty, and they do walk circumspectly before God, and they do observe to keep his commandments and his statutes and his judgments. ...

“... They are striving with unwearied diligence that they may bring the remainder of their brethren to the knowledge of the truth.”

As a consequence, the “righteousness [of the Lamanites] did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.”

gidili nga mga dalan, ug mahisalaag. Kon buta kita nga “[mo]padayon sa [atong] kaugalingong mga paagi” ug mosunod sa makaguba nga mga pagtipas, kita lagmit nga magsalig sa atong kaugalingong panabot, manghambog sa atong kaugalingong kusog, ug magsalig sa atong kaugalingong kaalam.

Si Samuel ang Lamanita sa minubo nga paagi misaysay sa pagpahilayo sa mga Nephita gikan sa Dios: “Nagtinguha kamo sa tanang adlaw sa inyong kinabuhi nianang dili ninyo maangkon; ug kamo nangita sa kalipay pinaagi sa pagbuhat og kadaotan, mga butang nga sukwahi sa kinaiya niana nga pagkamatarong nga anaa sa atong halangdon ug Walay Kataposang Pangulo.”

Si propeta Mormon miobserbar, “Ang mas daghan nga bahin sa katawhan nagpabilin sa ilang garbo ug kadaotan, ug ang mas gamay nga bahin naglakaw nga mas mabinantayon sa atubangan sa Dios.”

Ang mga Lamanita Midangop ngadto sa Dios

Diha sa Basahon ni Helaman, ang naglambo nga pagkamatarong sa mga Lamanita naghatag og dakong kalainan ngadto sa paspas nga espirituhanong pagkunhod sa mga Nephita.

Ang mga Lamanita midangop ngadto sa Dios ug nadala ngadto sa kasayoran sa kamatuoran pinaagi sa pagtuo sa mga pagtulun-an nga anaa sa balaang mga kasulatan ug sa mga propeta, nagpakita og hugot nga pagtuo ni Ginoong Jesukristo, ug naghinulsol sa ilang mga sala, ug nakasinati og dakong kausaban sa kasingkasing.

“Busa, kutob sa mihangop niini, kamo nasayod sa inyong mga kaugalingon nahimo nga lig-on ug makanunayon sa pagtuo, ug sa butang diin sila nahimo nga gawasnon.”

“Kamo motan-aw nga ang mas daghan nga bahin sa [mga Lamanita] anaa sa dalan sa ilang katungdanan, ug sila naglakaw nga nagmatnigon sa atubangan sa Dios, ug sila naninguha sa pagsunod sa iyang mga sugo ug sa iyang mga balaod ug sa iyang mga paghukom. ...

“... Sila naningkamot uban sa walay kaluya nga kakugi nga ilang madala ang nahibilin sa ilang kaigsoonan ngadto sa kasayoran sa kamatuoran.”

Isip resulta, ang “pagkamatarong [sa mga Lamanita] milabaw pa sa mga Nephita, tungod sa kalig-on ug kahugot sa ilang pagtuo.”

A Warning and a Promise

Moroni declared: “Behold, the Lord hath shown unto me great and marvelous things concerning that which must shortly come, at that day when these things shall come forth among you.

“Behold, I speak unto you as if ye were present, and yet ye are not. But behold, Jesus Christ hath shown you unto me, and I know your doing.”

Please remember that the Book of Mormon looks to the future and contains important principles, warnings, and lessons intended for me and you in the circumstances and challenges of our present day.

Apostasy can occur at two basic levels—institutional and individual. At the institutional level, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints will not be lost through apostasy or taken from the earth.

The Prophet Joseph Smith proclaimed: “The Standard of Truth has been erected; no unhallowed hand can stop the work from progressing ... ; the truth of God will go forth boldly, nobly, and independent, till it has penetrated every continent, visited every clime, swept every country, and sounded in every ear, till the purposes of God shall be accomplished, and the Great Jehovah shall say the work is done.”

At the individual level, each of us must “beware of pride, lest [we] become as the Nephites of old.”

May I suggest that if you or I believe we are sufficiently strong and stalwart to avoid the arrogance of pride, then perhaps we already are suffering from this deadly spiritual disease. Simply stated, if you or I do not believe we could be afflicted with and by pride, then we are vulnerable and in spiritual danger. In the space of not many days, weeks, months, or years, we might forfeit our spiritual birthright for far less than a mess of pottage.

If, however, you or I believe we could be afflicted with and by pride, then we consistent-

Usa ka Pasidaan ug usa ka Saad

Si Moroni namahayag: “Tan-awa, ang Ginoo mipakita ngari kanako niining mahinungdanon ug kahibulongan nga mga butang mahitungod nianang moabot sa dili madugay, ug nianang adlaw nga kining mga butanga moabot kaninyo.

“Tan-awa, sultihan ko kamo sama nga kamo ania, apan kamo wala. Apan tan-awa, si Jesukristo mipakita kaninyo ngari kanako, ug nasayod ako sa inyong binuhatan.”

Palihog hinumdomi nga ang Basahon ni Mormon mahinungdanon sa umaabot ug naglangkob sa importante nga mga baroganan, mga pasidaan, ug mga leksiyon nga gituyo alang sa mga kahimtang ug mga hagit sa atong panahon karon.

Ang apostasiya mahimong mahitabo sa duha ka nag-unang mga lebel—institusyonal ug indibiduwal. Sa institusyonal nga lebel, Ang Simbahan ni Jesukristo sa mga Santos sa Ulahing mga Adlaw dili mawala pinaagi sa apostasiya o kuhaon gikan sa yuta.

Si Propeta Joseph Smith namahayag: “Ang Sumbanan sa Kamatuoran natukod; walay dili balaan nga kamot ang makapugong sa buhat sa paglambo; ... ang kamatuoran sa Dios magpadayon nga maisugon, halangdon, ug gawasnon, hangtod nga kini makasulod sa matag yuta, makabisita sa matag dapit, molukop sa matag nasod, ug makasulti sa matag dunggan, hangtod ang mga katuyoan sa Dios matuman, ug ang Halangdong Jehova moingon nga ang buhat nahuman na.”

Sa indibiduwal nga lebel, matag usa nato kinahanglang “[mo]likay sa garbo, tingali [kita] mahisama sa mga Nephita sa karaan.”

Mosugyot ko nga kon kamo o ako nagtuo nga igo na ang atong kalig-on ug kaisog aron makalikay sa kaarogante sa garbo, nan tingali nagsagubang na kita niining makamatay nga espirituhanong sakit. Sa yanong pagkasulti, nga kon kamo o ako wala magtuo nga dili matakboyan uban ug pinaagi sa garbo, nan talandongon kita ug anaa sa espirituhanong kakuyaw. Sulod lamang sa dili daghan nga mga adlaw, mga semana, mga bulan, o katuigan, tingali atong gisalikway ang atong espirituhanong katungod sa pagkamagulang alang sa menos ra kaayo nga linat-ang nga mga liso.

Pero, kon ako ug kamo nagtuo nga kita mahimong matakboyan uban ug pinaagi sa garbo,

ly will do the small and simple thing that will protect and help us become “as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon [us].” “Blessed are they who humble themselves without being compelled to be humble.”

As we follow President Benson’s counsel and ask ourselves why the Lord inspired Mormon to include in his abridgment of the book of Helaman the accounts, admonitions, and warnings that he did, I promise we will discern the applicability of these teachings to the specific conditions of our individual lives and families today. As we study and ponder this inspired record, we will be blessed with eyes to see, ears to hear, minds to comprehend, and hearts to understand the lessons we should learn to “beware of pride, lest [we should] enter into temptation.”

I joyfully witness that God the Eternal Father is our Father. Jesus Christ is His Only Begotten and Beloved Son. He is our Savior. And I testify that as we walk in the meekness of the Lord’s Spirit, we will avoid and overcome pride and have peace in Him. I so witness in the sacred name of the Lord Jesus Christ, amen.

nan magmakanunayon kita nga mohimo sa ginagmay ug yano nga mga butang nga manali-pod ug motabang nato nga mahimong “sama sa usa ka bata, manunoton, maaghop, mapainubsanon, mapailobon, puno sa gugma, mauyonon sa pagtugyan sa tanan nga butang diin ang Ginoo makakita nga angay ipahamtang [ngari kanato].” “Bulahan sila kinsa magpaubos sa ilang mga kaugalingon nga wala pugs sa pagpaubos.”

Kon atong sundon ang tambag ni Presidente Benson ug mangutana sa atong kaugalingon kon nganong gidasig sa Ginoo si Mormon nga ilakip sa iyang pagminubo sa basahon ni Helaman ang mga asoy, mga pag-awhag, ug mga pasidaan nga iyang gihimo, ako mosaad nga atong masabtan kon unsaon paggamit niini nga mga pagtulunan ngadto sa piho nga mga sitwasyon sa atong indibiduwal nga mga kinabuhi ug mga pamilya karon. Kon kita magtuon ug mamalandong niining dinasig nga rekord, kita mapanalanginan og mga mata nga makakita, mga dunggan nga makadungog, mga hunahuna ug mga kasingkas-ing nga makasabotsa mga leksiyon nga kina-hanglan natong makat-onan sa “pagbantay sa garbo, tingali unya og [kita] masulod ngadto sa pagtental.”

Ako malipayong mosaksi nga ang Dios ang Amahan sa Kahangtoran mao ang atong Amahan. Si Jesukristo mao ang Iyang Bugtong ug Pinalangga nga Anak. Siya ang atong Man-luluwas. Ug ako mopamatuod nga samtang kita maglakaw diha sa kaaghop sa Espiritu sa Ginoo, atong malikayan ug mabuntog ang garbo ug makabaton og kalinaw diha Kaniya. Niini ako mosaksi pinaagi sa sagradong ngalan ni Ginoong Jesukristo, amen.